ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1111
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
30
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

Ἡ κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν θὰ ἐπήρχετο ἀξιόλογος οἰκονομία ἀπὸ τὴν μείωσιν τοῦ στρατοῦ

Μοιραία συνέπεια τοῦ «χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου» τὰ νέα μέτρα, λέγει ὁ κ. Βενιζέλος

Ὁ κ. Στεφανόπουλος δὲν ἔθεσε χθὲς ζήτημα βοηθείας

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν ἀνακοίνωσις σχετικὴ μὲ τὸ θέμα τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τονίζεται ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀποτελεῖ συνάρτησιν τῶν ἀνειλημμένων συμμαχικῶν ὑποχρεώσεων, ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ὁποίων διακυβεύεται ἡ ἀξία τοῦ ἑλληνικοῦ παράγοντος εἰς τὸ διεθνὲς σύστημα ἀσφαλείας. Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑφισταμένης δυνάμεως; 105.000 ἀνδρῶν στρατοῦ ξηρᾶς, ἀνέρχονται εἰς 2005 ἑκατομμύρια δραχμῶν αἱ ἀναλογοῦσαι δὲ εἰς τὴν δύναμιν 75.000 ἀνδρῶν εἰς 1.740 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ διαφορὰ ἀνερχομένη εἰς 260 μόνον ἑκατομμύρια, ἐκαλύφθη διὰ τὸ ἔτος 1954—55 ἐκ τῆς συμπληρωματικῆς βοηθείας τῶν 10 ἑκατομ. δολλαρίων ἡ ὁποία ἐδόθη εἰδικῶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπὶ πλέον τῶν 75.000 ἀνδρῶν δαπανῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἦρετο ἡ ἀνωτέρω προϋπόθεσις τῆς χορηγήσεως τῆς προσθέτου βοηθείας καὶ ἀπεφασίζετο μείωσις τῆς δυνάμεως, οὐδεμία ἀξιόλογος οἰκονομία θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς τοιαύτης μειώσεως, διότι αὐτομάτως θὰ προσετίθεντο αἱ δαπάναι τῆς μεταπτώσεως εἰς τὴν νέαν δύναμιν.

Οὕτω ἐὰν ἐπήρχετο μείωσις ἀπὸ 105.000 ἄνδρας εἰς 75.000 θὰ εἴχομεν δαπάνας διὰ τὸ πρῶτον ἔτος 1910 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐναντι 2005 ἑκατομ. ἀπαιτουμένων διὰ 105.000 ἄνδρας.

Τέλος ὅσον ἀφορᾶ τὰς δαπάνας τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος τῆς Κορέας αὗται ἀνῆλθον εἰς 80 ἑκατομ. ἐτησίως τὸ μέγιστον.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Κάνον ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν κ. Στεφανόπουλον καὶ παρουσίασεν εἰς αὐτὸν τὸν νέον σύμβουλον παρὰ τῇ ἐνταῦθα Ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ κ. Θέρστον. Ἡ συνομιλία τῶν δύο Ἀμερικανῶν διπλωματῶν μετὰ τοῦ κ. Στεφανοπούλου διήρκεσε ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, δὲν ἐγνώσθη ὅμως ἄν κατ' αὐτὴν ὁ κ. ὑπουργὸς εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ θέσῃ, ὡς εἶχε προαναγγελθῆ προχθές, τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῶν σεισμῶν, δημοσιονομικὸν πρόβλημα.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐρωτηθεὶς σχετικῶς τὴν ἑσπέραν ἀπέφυγεν νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴ ἔθεσε τὸ θέμα τοῦτο ὁ κ. Στεφανόπουλος, διότι δὲν εἶχε ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συγκεντρώνει, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ θέσῃ τοῦτο εἰς νέαν συνάντησίν του μὲ τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτήν.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἐπανελθὼν ἐκ Βόλου ἀρχηγὸς τῆς Φ.Δ.Ε. κ. Βενιζέλος προέβη εἰς συμπληρωματικὰς δηλώσεις ἐπὶ τῶν νέων φορολογικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήρισεν ὡς μοιραίαν καὶ ἀνεπότρεπτον συνέπειαν τῆς ἄρρωστης πολιτικῆς τοῦ «χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου» καὶ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς.

«Ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συνεχῶς ἐπιτεινομένου ἀδιεξόδου, συνέχισεν ὁ κ. Βενιζέλος, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς ἐκυτὴν ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ἐμμονήν της εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τοῦ βάρους τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τὴν συνέχισιν τῆς ἀποδειχθείσης καταστροφικῆς διὰ τὸν τόπον οἰκονομικῆς της πολιτικῆς, προσφεύγει καὶ πάλιν εἰς τὴν γνωστήν της μέθοδον τῆς ἐπιβολῆς νέων βαρῶν ἐπὶ τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων τοῦ λαοῦ. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ περαιτέρω παραμονὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀποτελεῖ σαφῆ ἐθνικὸν κίνδυνον, ἡ δὲ προσπάθειά της νὰ συγκαλύψῃ ἐκυτὴν χρησιμοποιοῦσα ὡς πρόσχημα τὴν τραγῳδίαν τοῦ Βόλου, ἀποτελεῖ ἀσέβειαν καὶ πρόκλησιν πρὸς τὸν πόνον τοῦ λαοῦ».

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ παρασχεθεῖσαν πληροφορίας ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νέων φορολογικῶν μέτρων, τὸ κόμμα τῆς ΦΔΕ ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν λαὸν καὶ νὰ καταγγείλῃ τὸν ἀντιλαϊκὸν χαρακτῆρα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς σύσκεψιν συγκροτηθεῖσαν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος ἀπεφασίσθη ὅπως ἀναληφθῇ πρωτοβουλία ὀργανώσεως συγκεντρώσεως διαμαρτυρίας τοῦ λαοῦ Ἀθηνῶν πρὸς ἀποδοκιμασίαν τῆς ἀνερματίστου οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τὸ 1894 ἡ πρώτη Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ στὴν Ἑλλάδα

Ἐργάτες μὲ κόκκινες κονκάρδες. Οἱ ἀστυφύλακες μοιράζουν... προκηρύξεις. Αἰτήματα τὸ ὀκτάωρο, ἡ Κυριακὴ ἄργία καὶ ἡ κατάργησις τῆς δανατικῆς ποινῆς

Η «ΜΠΟΜΠΑ» ΤΟΥ ΚΑΛΛΕΡΓΗ

Τὸ ὀκτάωρο, οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις καὶ ἄλλα δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων ποὺ θεωροῦνται σήμερα φυσικὰ καὶ στοιχειώδη, ἀκόμη καὶ ἡ ἄργία τῆς Κυριακῆς, ὑπῆρξαν ἐποχὴ ποὺ ἀποτελοῦσαν ἀντικείμενον ἀγῶνος τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ ὀκτάωρου, χρειάστηκε ὅπως εἶναι γνωστὸ νὰ κατέβουν οἱ ἐργάτες τοῦ Σικάγου στὰ πεζοδρόμια καὶ νὰ τὰ βάψουν μὲ τὸ αἷμα τους. Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ἀπεργία ἔγινε ἀφορμὴ νὰ καθιερωθῇ ἡ Πρωτομαγιὰ σ' ὅλον τὸν κόσμο σὰν γιορτὴ τῶν ἐργατῶν.

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ γιορτάστηκε τὸ 1894 στὴν Ἀθήνα μὲ πρωτοβουλία τῶν διαφόρων σοσιαλιστικῶν ὁμίλων.

Ἀπὸ τὶς 4 τὸ ἀπόγευμα κοντὰ στὸ Στάδιο ποὺ δὲν εἶχε διαμορφωθῆ ἀκόμα ὅπως εἶναι σήμερα, ἄρχισε νὰ παρατηρῆται ἀσυνήθιστη κίνησις. Οἱ σοσιαλισταὶ τῆς ἐποχῆς, διανοούμενοι, ἐργάτες, σπουδαστές, ἔφθασαν ἀπὸ τοὺς πρώτους. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ περίεργοι καὶ πολλὲς οἰκογένειες κατέλαβαν τὰ τραπέζια τοῦ μικροῦ ἐξοχικοῦ καφενείου ποὺ ὑπῆρχεν ἐκεῖ. Ἡ παρουσία μεγάλου ἀριθμοῦ γυναικῶν καὶ παιδιῶν ἦταν μιὰ ἀπόδειξη ὅτι κανεὶς δὲν ἐφοβᾶτο τὸ ἐνδεχόμενο νὰ σημειωθοῦν ταραχές. Ἐν τούτοις ἐφίπποι χωροφύλακες καὶ πολλὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐφρουροῦσαν τὸν τόπο τῆς συγκεντρώσεως. Τὶς 6 τὸ ἀπόγευμα ὅλος ὁ χῶρος τοῦ Σταδίου εἶχε καλυφθῆ ἀπὸ ἕνα πλῆθος ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν. Ἀνάμεσά τους ἔκυφίζαν 50—60 ἐργάτες μὲ κόκκινες κονκάρδες στὰ ρεβέρ τῶν σακκακιῶν τους.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συγκεντρώσεως μερικοὶ ἀστυφύλακες, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εἶχαν ὑπηρεσία γιὰ τὴν ἐπίβλεψη τῆς τάξεως, ἐμοίραζαν στὸ πλῆθος προκηρύξεις τῶν σοσιαλιστῶν. Ὅταν τοὺς ρωτοῦσαν περὶ τίνος πρόκειται, ἀπαντοῦσαν μὲ σιγανὴ φωνή: «τί νὰ κάνωμε, μπλέξαμε κι' ἐμεῖς». «Τὸ γεγονὸς παρήγαγε βαθεῖαν αἴσθησιν», σημείωνε ὁ συντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος» τοῦ Κορομηλᾶ, ποὺ περιέγραψε τὴν συγκέντρωση.

Οἱ τέσσαρες ὁμιληταὶ ἦσαν μέλη τοῦ «Σοσιαλιστικοῦ Συλλόγου». Πρῶτος μίλησε ὁ Πλάτων Δρακούλης, ποὺ περιωρίσθηκε στὸ ἱστορικὸ τῆς ἐργατικῆς πρωτομαγιᾶς. Ἔπειτα μίλησε ὁ Σταῦρος Καλλέργης, ποὺ ὁ λόγος του ἦταν γεμᾶτος μῖσος κατὰ τῆς πλουτοκρατίας. Τρίτος μίλησε ὁ φοιτητὴς Βαγγέλης Μαρκαντωνάτος, ποὺ κήρυξεν ὅτι «οἱ ἐργάτες μόνο μὲ ἐπαναστατικὰ μέσα μποροῦν νὰ ξεσκλαβωθοῦν». Τελευταῖος μίλησε ὁ Δ. Γραμματικός, ποὺ τόνισε τὴν ἀνάγκη νὰ μορφωθῆ ἡ ἐργατικὴ τάξη, «γιὰ νὰ ξυπνήσῃ».

Ἡ συγκέντρωσις ἐνέκρινε τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα, ὅπως δημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς:

«Συνελθόντες σήμερον τὴν 1ην Μαΐου τοῦ 1894 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5ην μ. μ. πάντες οἱ διεθνεῖς Σοσιαλισταὶ καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ὑπὸ μισθὸν εὑρισκόμενοι καὶ πάσχοντες ἐργάται Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἀποφασίζομεν καὶ ψηφίζομεν τὰ ἑξῆς:

α') Τὴν Κυριακὴν νὰ κλείωνται τὰ καταστήματα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ οἱ ἐργάται ν' ἀναπαύωνται.

β') Οἱ ἐργάται νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ 8 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐργασία εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

γ') Νὰ ἀπονέμεται σύνταξις εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐργασίας παθόντας καὶ καταστάντας ἀνικάνους πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των.

δ') Νὰ καταργηθῶσιν αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις.

ε') Νὰ καταργηθῇ ἡ διὰ χρέη προσωπικὴ κράτησις καὶ

στ') Ἀνατίθεται εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν σοσιαλιστιτῶν ἐφημερίδων ἡ ἐπίδοσις τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου παρακαλεῖται αὕτη νὰ συντάξῃ νομοσχέδια καὶ ὑποβάλῃ ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν κατὰ τὴν ἀμέσως συγκληθησομένην αὐτῆς σύνοδον».

Ἔτσι ἥσυχα γιορτάστηκε ἡ πρώτη Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ στὴν Ἑλλάδα. Ἐπηκολούθησαν ὅμως οἱ καταδιώξεις. Μέσα σὲ λίγες μέρες συνελήφθησαν 13 σοσιαλισταὶ ποὺ ἐχαρακτηρίσθηκαν ὡς ὀργανωτὲς τῆς συγκεντρώσεως. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὁ Μάργαρης, πέθανε στὰ κρατητήρια μὴ ἀντέχοντας κάποιαν «ἀνάκριση τρίτου βαθμοῦ».

Ἡ συνέχεια ὅμως τῆς πρώτης Ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς δὲν τελειώνει ἐδῶ. Λίγες μέρες ἀργότερα, σὲ μιὰ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς, ὁ Καλλέργης, ἀπὸ τὸ δημοσιογραφικὸ θεωρεῖο ἤρχισε νὰ διαβάζῃ τὸ ψήφισμα τῆς Πρωτομαγιᾶς. Μόλις ἀκούστηκε ἡ φωνή του, διαδόθηκε σὰν ἀστραπὴ ἡ φήμη πὼς τάχα «οἱ ἀναρχικοὶ θὰ ρίξουν μπόμπες ἀπὸ τὰ θεωρεῖα». Ὅλοι οἱ βουλευτές, πατεῖς—μι, πατῶ—σε, ἔσπευσαν ν' ἀδειάσουν τὴν αἴθουσα, ἐνῶ ὁ Καλλέργης συνέχιζε τὴν ἀγόρευσή του. Ἡ «μπόμπα» του ἦταν τὸ ἐργατικὸ ψήφισμα τῆς Πρωτομαγιᾶς. Ὅταν μετ' ὀλίγα λεπτὰ τὸν συνέλαβον φώναξε: «Ζήτω ὁ σοσιαλισμός».

ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ὁ κ. ΓΚΡΟΤΣΙ ΕΞΕΛΕΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΡΩΜΗ. Τὰ δύο κοινοβουλευτικὰ σώματα τῆς Ἰταλίας εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ἐξέλεξαν χθὲς ὡς πρόεδρον τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας τὸν κ. Γκρότσι, μέχρι τοῦδε πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Γκρότσι, ἡλικίας 67 ἐτῶν θ' ἀναλάβῃ τὸ νέον ἀξίωμά του διὰ μίαν ἑπταετίαν, διαδεχόμενος τὸν κ. Εἰνάουντι.

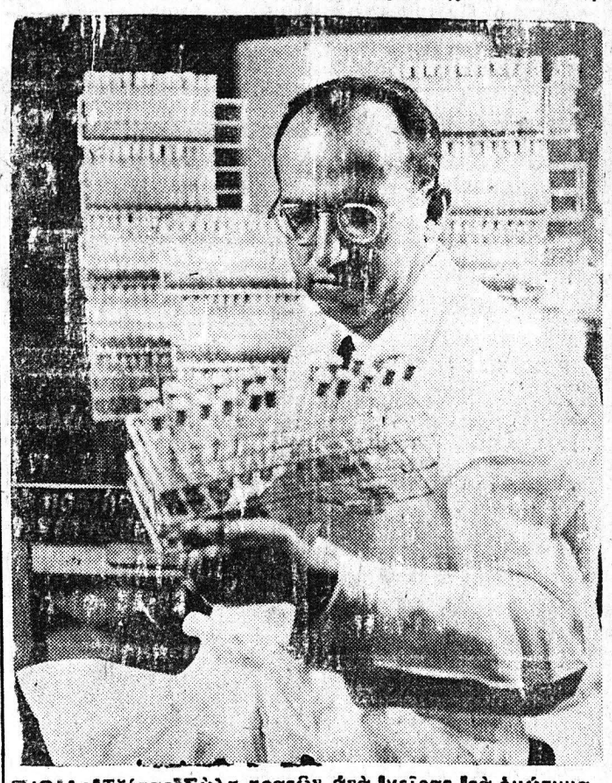

Ὁ Δρ Τζόνας Σὼλκ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὰ ὁμώνυμα ἐμβόλια

80—90ο/ο ἀποτελεσματικὸν διὰ τὴν πρόληψιν τῆς πολιομυελίτιδος. Μίαν ἡμέραν ἀργότερον ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ κοινοποιήσουν ὅλας τὰς λεπτομερείας ὥστε «ὅλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι χῶραι εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον τύχουν τῶν εὐρημάτων τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐρευνῶν τοῦ Δρος Σὼλκ».

Ἡ σημασία τῆς ἀξιοσημειώτου αὐτῆς ἀνακαλύψεως, δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἐτονίσθη ὑπὸ τοῦ πλέον ἁρμοδίου εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, τοῦ Δρος Τζόνας Σὼλκ ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὅτι τὸ ἐμβόλιον «δύναται νὰ θριαμβεύσῃ ἐπὶ τῆς πολιομυελίτιδος καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸν τρόμον καὶ τὴν τραγῳδίαν».

Ὁ Δρ Σὼλκ ἔχει ἀναμφιβόλως ἰσχυροὺς λόγους νὰ τρέφῃ ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τοῦ νέου ἐμβολίου. Κατὰ τὸ 1954 αἱ ἔρευναι αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἐπὶ 1.850 000 παιδιῶν ἀπέδειξαν τὸ ἐμβόλιον 80—90ο/ο ἀποτελεσματικὸν τόσον διὰ τὰς παραλυτικὰς ἐφόδους τῆς πολιομυελίτιδος ὅσον καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων ἀπὸ τὴν παράλυσιν. Κανένα παιδὶ ἐξ αὐτῶν ποὺ ἔκαναν τὰ τρία ἐμβόλια δὲν ἀπέθανε. Αἱ ὁμαδικαὶ δοκιμαὶ ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ἐμβόλιον εἶναι 60—80ο/ο ἀποτελεσματικὸν ἐναντίον τῶν ἐφόδων τῆς πολιομυελίτιδος Τύπου Ι, τῆς πλέον σοβαρᾶς μορφῆς ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἐπιδημικὰ ἔτη προκαλεῖ τοὺς περισσοτέρους θανάτους μεταξὺ τῶν παιδιῶν ἡλικίας 5—14 ἐτῶν ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ἀσθένειαν. Ἐπίσης ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὸν κατὰ 70—80ο/ο διὰ τοὺς ὀλιγώτερον μολυσματικοὺς Τύπους ΙΙ καὶ ΙΙΙ.

Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους εἰς τὸ νέον ἐμβόλιον καταφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὸ 1955 θὰ ἐμβολιασθοῦν δωρεὰν 9.000.000 μικρὰ παιδιά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Τὸ ἐμβόλιον ἐναντίον τῆς πολιομυελίτιδος

ΕΝΝΕΑ ΕΚΑΤ. ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1955

Τὴν 12ην Ἀπριλίου τοῦ 1955, τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Πολιομυελίτιδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μετὰ ἓν ἔτος ὁμαδικῶν δοκιμῶν, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ ἐμβόλιον Σὼλκ εἶναι

ΕΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΘΗ

ἀπὸ τὸ «κίτρινον ὑγρόν»;

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν κ. Χριστόπουλος δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν ἰατροδικαστικὴν ὑπηρεσίαν διέταξε τὴν διενέργειαν νεκροψίας ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ἀποδιώσαντος προχθὲς εἰς κλινικὴν δικηγόρου Στυλιανοῦ Πιπερίδη.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην προέβη ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς κατόπιν ἀνωνύμου τηλεφωνήματος πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ Πιπερίδης πάσχων ἐκ καρκίνου τοῦ πνεύμονος καὶ χρησιμοποιῶν πρὸς θεραπείαν του τὸ «κίτρινον ὑγρὸν» τοῦ Γεωργιάδη ὑπέστη δηλητηρίασιν.

Λόγῳ τῆς ἀποψινῆς ἀργίας τῆς Πρωτομαγιᾶς ἡ «ΗΜΕΡΑ» ὡς καὶ ὅλαι αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον. Τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς «Ἡμέρας» θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης.

Ἡ ἑβδομὰς Αἱμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τεχνικοὺς λόγους θὰ ὀργανωθῇ ἀπὸ 8 - 15)5)55

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑΣ ΠΡΟΕΒΗ ΕΙΣ ΕΚΘΕΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν μεσημβρίαν χθὲς συνῆλθεν ἡ ἐτησία τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς αὐτῆς κ. Ζολώτας ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσίν του ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Ἱδρύματος, κατὰ τὸ λῆξαν ἡμερολογιακὸν ἔτος 1954. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Ζολώτα ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῆς χώρας κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔτος, παρέχουσα ἐναργῆ εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς μας δραστηριότητος, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς διεθνοῦς καὶ ἰδίως τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας. Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κύριοι Μέτοχοι,

1. Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν «ἀποτελεσμάτων χρήσεως» τοῦ λήξαντος ἔτους 1954 προκύπτει, ὅτι αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπέζης ἀπὸ τόκους, προμηθείας καὶ λοιπὰς ὠφελείας ἐκ διαφόρων ἐργασιῶν αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς δραχ. 291.737.966.45, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν δι' ἀποδοχὰς προσωπικοῦ, ἀποζημιώσεις, ἔξοδα διαχειρίσεως, ἀποσβέσεις, προβλέψεις καὶ εἰσφορὰς εἰς τὰ ταμεῖα προσωπικοῦ ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 279.388 927.45.

Μετὰ τὸν συνυπολογισμὸν καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐκτῶν ἀποτελεσμάτων τῆς προηγουμένης χρήσεως προέκυψεν καθαρὰ κέρδη ἐκ δρχ. 12.447.129.60. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, προτείνομεν πρὸς ὑμᾶς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, τὴν διάθεσιν ποσοῦ δρχ. 2.4 ἑκατομ. πρὸς πληρωμὴν τοῦ κεκανονισμένου μερίσματος πρὸς 4 ο/ο ἐπὶ κεφαλαίου δρ. 60 ἑκατομ., ὡς καὶ τὴν διάθεσιν ποσοῦ δρχ. 1.933.625 πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ ἴσου ποσοῦ δρχ. 1.933.625 ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὡς συμμετοχήν του εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπέζης.

Κατόπιν τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐξισοῦται πρὸς τὸ καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης, ἀνερχόμενον εἰς δρχ. 60 ἑκατομμ.

2. Συμφώνως πρὸς τὸ μνησθὲν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ μετὰ τὴν ἐξίσωσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ πρὸς τὸ κεφάλαιον, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πλεόνασμα κερδῶν μὴ κατανεμηθὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, «τὸ τέταρτον τοῦ πλεονάσματος τοῦ του, ἢ 4 ο/ο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ὁπότερον εἶναι μικρότερον ποσόν, καταβάλλεται εἰς τοὺς μετόχους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸ Δημόσιον».

Ὡς ἐκ τούτου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, προτείνομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν διάθεσιν ποσοῦ δρχ. 1.360.000 πρὸς πληρωμὴν προσθέτου μερίσματος ἐκ δρχ. 17 κατὰ μετοχήν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν διάθεσιν δρχ. 4 080.000 ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὡς πρόσθετον συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπέζης.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω κατανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ 1954 προκύπτει ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι τὸ Δημόσιον συμμετέχει εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης κατὰ ποσὸν ἐλαφρῶς ἀνώτερον τοῦ κατανεμηθέντος εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι τὸ διανεμόμενον εἰς τοὺς μετόχους τῆς Τραπέζης μέρισμα ὑπερβαίνει τὸ διανεμηθὲν διὰ τὸ 1953 κατὰ πλέον τοῦ ἡμίσεος.

3. Δέον νὰ παρατηρηθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης, ἥτις δημιουργεῖ πόρον, ἔστω καὶ μικροῦ σχετικῶς μεγέθους, ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἀποτελεῖ τὴν μόνην καὶ ἀποκλειστικὴν μορφὴν ὠφελειῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου καὶ ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἱδρύματος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς χώρας παρέχει σημαντικὰς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀσκοῦσα διαφόρους λειτουργίας διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἐπιβαρύνσεις τῶν ὁποίων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, μέχρι σήμερον εἶναι πλήρως ἀπηλλαγμένον.

Ἡ διανομὴ ηὐξημένου μερίσματος ἀποτελεῖ ἱκανοποιητικὸν ἐπίτευγμα.

4. Πρέπει, ἐπίσης, νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ πραγματοποίησις ὑψηλῶν κερδῶν δὲν ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἱδρύματος. Ἡ πολιτικὴ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, εἶναι σαφὴς καὶ πρὸς διπλοῦν κατατείνει ταυτοχρόνως σκοπόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καταστήσῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνυφασμένων λειτουργιῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν εὐθηνοτέραν ἀπὸ ἀπόψεως τραπεζικοῦ καὶ συνεπῶς κοινωνικοῦ κόστους καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξισορρόπησιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας της ὡς τραπεζικοῦ ἱδρύματος πρὸς τὰς προσόδους αὐτῆς.

Πράγματι δὲ τὸ κόστος τοῦ χρήματος ἐκ τόκων τῶν διαφόρων χορηγήσεων τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ κ. Ξεν. Ζολώτας

ΘΑ ΔΙΑΤΙΜΗΘΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ

Δέρματα, σάπωνες, καφές, ξηλεία, ὑποδήματα, σίδηρος

ΑΘΗΝΑΙ. Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς γενικῆς ἐποπτείας ἀγορανομίας ἐσημειώθησαν χθὲς καὶ νέαι παραβάσεις εἰς τὸ ἐμπόριον ζαχάρεως καὶ βενζίνης ἐκ μέρους διαφόρων παντοπωλῶν οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν εἰ